

Les paraules són pedres

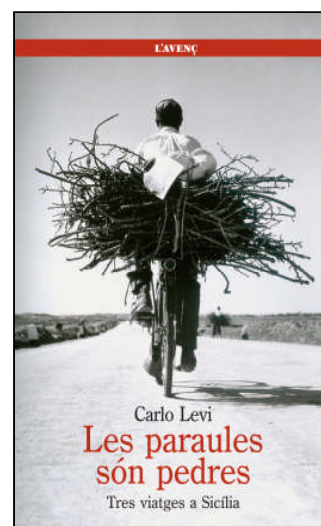
Tres viatges a Sicília

Carlo Levi

pròleg de Vincenzo Consolo

traducció de Teresa Muñoz

Tres viatges a l'interior de l'illa de Sicília als anys 1950: una mirada particular cap a la seva gent – marcada per la pobresa i l'endarreriment tant com per la cultura i el paisatge– que manté una generositat i grandesa d'esperit davant l'adversitat.

EL LLIBRE

Les paraules són pedres és el fruit d'un viatge en tres temps que el pintor i escriptor italià Carlo Levi, l'aclamat autor de *Crist s'ha aturat a Èboli*, va fer a Sicília entre 1951 i 1955: "el relat de les coses d'allà baix, a través de la mirada atenta d'un viatger sense prejudicis". Amb la màfia al rerefons, Levi hi descriu un món antic en moviment. Així, assistim al retorn al seu poble natal de Vincent Impellitteri, un emigrat que va arribar a ser alcalde de Nova York; a la primera vaga en una mina de sofre; a la Palerm de carrers pul·lulants d'humanitat, a la Catània negra com la lava de l'Etna, a la blaumarí Aci Trezza de Verga i de Visconti; o a les dificultats de la reforma agrària a l'antiga possessió de lord Nelson. Però la desesperació de la Sicília que ha patit els morts i la injustícia troba la redempció en la ferma determinació d'una dona, Francesca Serio, la mare del sindicalista Salvatore Carnevale, assassinat per la màfia, d'entrar en la història.

"Aquí rau la força i la poesia de les pàgines de Levi: l'amor per tot allò que és humà, intensament humà, és a dir feble i dolorós, és a dir noble. D'aquí la seva extraordinària capacitat d'observar, de llegir i entendre la realitat, la capacitat de llegir la realitat pagesa meridional, de comunicar-s'hi. Sobre la base d'aquest amor, s'hi afegeix la ironia i la invectiva contra l'inhumà, contra els responsables dels mals, i la determinació a l'hora de restablir el sentit de la veritat i de la justícia." (del pròleg de Vincenzo Consolo)

L'AUTOR

Carlo Levi (Torí 1902-Roma 1975) abandonà aviat la medicina per dedicar-se a la pintura. De família jueva i antifeixista actiu, va ser arrestat el 1934; alliberat i detingut de nou l'any següent, va ser confinat a Lucània (al sud d'Itàlia) entre 1935 i 1936. Va viure a França fins al 1942, després s'establí a Florència i va ser arrestat de nou el 1943. Amb l'alliberament de la ciutat va agafar la direcció del diari *La nazione del popolo*, i després passà a Roma amb la direcció de *L'Italia libera*. És allà on viu amagat entre 1943 i 1944 per evitar la seva deportació. Durant aquest temps escriu la seva obra més coneguda, *Crist s'ha aturat a Èboli* (Edicions 62, 1998) sobre les seves experiències com a confinat polític a Lucània. Acabada la guerra, va anar a viure a Roma, on va continuar pintant i escrivint. Els seus llibres inclouen *Paura della libertà* (1946), *L'Orologio* (1950), *Le parole sono pietre* (1955), *Il futuro ha un cuore antico* (1956), *La doppia notte dei tigli* (1959) i *Tutto il miele è finito* (1964). Va ser senador independent, elegit en les llistes del Partit Comunista Italià, entre 1963 i 1972.

Mida: 13,5 x 21 cm.

Pàgines: 176

ISBN: 978-8488839-50-3

ref. AVEN029

PVP: 17 €

Data sortida: 17 febrer 2011

L'AVENÇ

Sèrie Literatures

Contacte: Núria Iceta - niceta@lavenc.cat - 93 245 79 21